

ZORIONA

"Aukeraez be, zorionauta Ona seme Amaren jai
ilobi gansua ezaixa guia izan ebacon hizk.
Bana, zor da — Irakurle maite — zoriona?

Batzuetat, guztiak zera ia inok eguneko izan
Aldiaren iburu edegia, ia oñean gomundaz eta zorionauta
oraindik inoz eldu batik, uoznai erabili or dugu oñiz guztiak
Nik, erraitino, zorion oñiz zeure eskuau dantza ditzan
aundi bat iragarriz.

Zoriona: ez da, ezelan be, aurkitzekoa, norberak egiten
bano. Barrutik yaiorku, ez kanpotik.

Bai, egia dinotzut: bizi oñap dozun Zoriona, 84 bilioi
zeugan bai-daroazu. Zeian, bana? On sia gurgi dana, nozki
erabagi zindoa arturik, begira berriz ia nua nai orgi orren. Eta
muinuko. Orrez ganera, lagundu beste enparaua be, sigrilez,
Izeak berez dauen garraziasuna zerbiait erindu ia legeuzten. Oñiz
egin badagizu, usie on izan, zurz zoriona askoz jaio, dizine
aberatsago izango yaitu.

Zoriontu izateko, ez egiozu ez dantzanari begiratu, dana
zuna ondo gorde ia erabili bano.

Askuen usiez, aberats izan ezker, zoriontu gara. Baina
da egia; onakoak era orduko, artuaz baitera jan bear ebea egia
fraturik, bai-dabe aurkitzen. Zoriona ia egite onak, ezin berandu
gelnkez, izan be, aberats baten truzur eta kezkak mingoizena, zo
riona diruz gosoi szina da, Naita asko suki, szin eskuatu; or
ezien mina.

Ba-dogu oraindik bestet bide oker bat be zoriona geuganiz
guzur-bidea, Gizon erkin, gaizto ia galduak dabiliza bide orreko
Goiz edo berandu, nai-ia-ez, amiltegira dorro ongi; leza illun ad
nean berritsu izatera.

Auxegaitik dinotzut, Irakurle maite: Zoriona ez da buntz
leiatzu baten azkena. Laster gurkituko dozu, ia gorriz bidez zabiliz
ondo ibilten ba'dakizu. Egun guztiek, zurz eginbear guztiek, gosoi
sun-usanez jo sita dagoz. Txastatu egiztu gozoitasun orri

Gizonaren eriotza dan pekanutik alde egizt. Pekatuak, ja
Jainko-bizitzak kentzen dantz, ia barria kezkaz hizk. Zabiliz ja
Jainko-bidejik, Of zuretzat, zorion beijo.